

evig Tid. En Lov gælder jo kun, indtil man finder det nødvendigt at forandre den, og saaledes er det ogsaa med denne Lov, den er ikke mere „midlertidig“ end andre, til Trods for, at den kalder sig saaledes.

Jeg stal indskrænke mig til disse Bemærkninger og slutte med at sige, at mine Meningsfæller og jeg selvfølgelig finde os nødsagede til og finde det rigtigt i alle Maader at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Det. Hansen: Det undrede mig noget at høre den ærede Ordfører (Bjerre) i Dag være i Tvivl om Grundlovmæssigheden eller rettere Ikke-Grundlovmæssigheden af det her foreliggende Forslag. Det forekommer mig, at man i Virkeligheden fra alle Sider hidtil har været enig om, at et Forslag som dette ikke kan kaldes grundlovmæssigt; om man vil betegne det ved et svagere eller ved et stærkere Udtryk ved at sige, at det er i Strid med Grundloven, eller at det er et Brud paa Grundloven, er jo i og for sig ligegyldigt; der er i hvert Fald ingen, der har turdet paastaa, at denne Lov var grundlovmæssig. Vor ærede Formand har i Fjor i stærke og sande Udtryk. . . .

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem om ikke at tale om Formanden, men om det 2det Medlem for 1ste Kredss.

Det. Hansen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kredss har i Fjor udtalt Ord, som ere bleve citerede i Folketingets Betænkning, som vistnok ere fuldstændig sande, og hvortil jeg kan slutte mig. Den ærede forhenværende Indenrigsminister (Jørgensen) sagde, da han forelagde Lovforslaget om de 137 Valgkredse, at dette var et Forslag, der stemte med den af Grundloven paabudte Ordning. Jeg har set i Aviserne — Folketingstidender have vi jo endnu ikke faaet — at en overordentlig anset Jurist, som er Medlem af det andet Ting og ikke hører til Oppositionen, i Gaar har udtalt det samme i det andet Ting, og det behøver jo i det hele taget ingen nærmere Paavising. Over for de klare Ord i Grundlovens § 32 kan man da virkelig ikke et Øjeblik paastaa, at det er grundlovmæssigt at give sig til at lovgive saaledes om den Ting, naar man kommer til det Resultat, at man giver — hvad der ligger mig nærmest paa Hjerte — Kjøbenhavn Gennemsnitskredse paa 24,500 Indbyggere, medens der i Grundloven staar 16,000. Ingen Fortolkningsskunst, eller om jeg saa maa sige — det er et Ord, jeg ellers ikke ved, jeg har brugt, men som den ærede

Ordfører brugte i Dag — ingen „gejstlig Snedighed“ vil dog kunne finde ud af, at 16,000 og 24,500 stalde være omtrent det samme.

Det forekommer mig da ogsaa, at den ærede Ordfører særlig søgte at støtte sig paa Ordet „midlertidig“, som jo nu er kommet ind i Lovforslagets Titel. Den ærede sidste Taler har allerede gjort opmærksom paa, at det her foreliggende Lovforslag jo aldeles ikke er nogen midlertidig Lov. Det er ikke en midlertidig Lov i den Forstand, hvori man ellers tager det Ord; det er en endelig Lov, der vedbliver at bestaa, indtil Folketinget og Landstinget og Hs. Majestæt Kongen blive enige om, at den ikke længere skal gælde, eller at noget andet skal træde i Stedet. Jeg tror ikke, at jeg i mindste Maade gør mig skyldig i at beskylde dette høje Ting for Uærlighed, som den ærede Ordfører sagde, naar jeg tillader mig at bemærke, at jeg lægger ingen Vægt paa dette Ord „midlertidig“, thi naar de to Ting ikke kunne blive enige om en ny Ordning — og vi have jo set i de mange Aar, hvor umaadelig vanskeligt det er at blive enige — og naar der ikke paavises eller antages at være nogen bestemt Tvang eller Pression for at faa en anden Ordning — saaledes som man nu har i de store Kredse paa indtil 150,000 Mennesker — saa siger jeg, at den Midlertidighed, her er Tale om, kunde man lige saa godt kalde for en lille Evighed, og jeg tror ikke, at noget Menneske i denne Sal oplever det Øjeblik, hvor vi faa en anden Lov om Omfordeling af Folketingsvalgkredsene.

Jeg stal dog ikke komme nærmere ind paa dette Lovforslags Grundlovmæssighed eller paa, om det strider mod Grundloven, thi jeg har det Indtryk fra de sidste 10—15 Aar, at man, naar man taler om Grundlovmæssighed eller Grundlovsbrud, let bliver latterlig derved. Jeg vil blot gøre opmærksom paa en Ting, som forekommer mig afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om denne Lovs Grundlovmæssighed. Formelt er Loven jo en Lov om Omfordeling af Folketingsvalgkredsene, og Lovforslaget ledjages af en fuldstændig Liste over samtlige Folketingsvalgkredse, som de nu skulle være. Ser man paa de reelle Forandringer, som skulle indtræde, maa man være opmærksom paa, at med Hensyn til store Dele af Landet, navnlig Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds — et Distrikt, der jo efter Folketællingen i 1890 havde 392,000 Indbyggere og nu vistnok snart tæller 430,000 eller henved en Femtedel af Landets Indbyggertal — har man haft fuldstæn-